ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАІНИ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

**1 Травня —
День міжнародної
солідарності
трудящих**

**9 Травня —
День Перемоги**

Зустрічають
Всі народи
Свято праці
І свободи.
Перше Травня —
Світлий день
По планеті
Дзвінко йде.

Сергійков

а медаль

До Дня Перемоги

Наші солдати гнали фашистів на захід. Під час одного бою вони знайшли в лісі шестилітнього хлопчика. Зіщулившись, він лежав у неглибокому окопі й ледве дихав. Хлопчик умирав з голоду.

— Ти хто? — нахилився над ним широкоплечий сержант.

— Я — Сергійко,— прошепотів хлопчик.— Сергійко Алешков. Моя мама і старший брат були в партизанах. Їх убили вороги.

Узяли солдати Сергійка з собою. І став він сином полку.

Нелегка солдатська служба на війні. Та Сергійко старався як міг. Він набивав автоматні диски патронами, розносив солдатам листи, чистив зброю, допомагав пораненим. Всі дуже любили Сергійка. Любили за те, що він кмітливий і роботящий, що дотепний і лагідної вдачі.

А згодом Сергійко показав і свою відвагу. Якось над розташуванням полку з'явилися ворожі літаки. Вони почали скидати бомби. Одна з них упала поряд з бліндажем командира. Бліндаж завалило. Сергійко із свого укриття побачив це перший. Він метнувся до саперів. Довкола вибухали бомби. Свистіли осколки. Та це не зупинило хлопчика. Сапери прибули вчасно. Вони проникли в бліндаж, і командира полку було врятовано. За відважний вчинок Сергійкові висловив подяку сам командуючий армією уславлений генерал Василь Іванович Чуйков. Шестилітнього сина полку Сергійка Алешкова нагородили медаллю «За бойові заслуги». З усіх нагороджених на війні героїв він був наймолодший.

Малюнок Наталі КОРНЄЄВОЇ

ДИКІ КАЧЕНЯТА

Написав Василь ЧУХЛІБ

Любить Тетянка плавати з татом на човні, як Десна розіллється. Бо завжди вони на щось цікаве натраплять.

От і зараз — пливли мимо старої верби, і раптом щось як фуркне.

— Еге, це ж ми качку сполохали,— сказав тато.— Та он і дупло у вербі. Там вона, мабуть, каченят висиджує.

Тато підчалив до верби, звівся у човні, заглянув у дупло.

— Так і є. П'ятеро яєць у гнізді.

— І я хочу подивитися!— забажала Тетянка.

Тато підняв її на руках, і вона теж заглянула в дупло.

— Еге ж, п'ятеро. Трішки зелененькі.

— А тепер їдьмо звідціля,— наліг тато на весла.— Бо качка може злякатися і покине гніздо.

Попливли вони далі. Вже коли верба зникла за кущами, Тетянка запитала:

— А каченята скоро вилупляться? І де вони житимуть, у дуплі?

— У качки-крижня каченята з'являються наприкінці квітня,— пояснив тато.— Значить, скоро вже. Спочатку вони плаватимуть разом із матір'ю, а потім навчаться літати.

— А як вони із своєї верби до води доберуться?

— Мабуть, на парашутиках,— пожартував тато...

Минуло кілька днів. І знову плив їхній човен між вербами.

Коли підпливали до старої верби, почули кахкання дикої качки. Тато завернув човна за кущ лози.

— Глянемо, що трапилось.

Качка кружляла довкола верби й кахкала, задерши голову.
— Може, хто гніздо її зруйнував?— стривожився тато.
І тут Тетянка вигукнула:
— Ой, тату, дивися: парашутики летять!
І справді — з верби летіли парашутики чи жовті кульбабки. Поплюхалися у воду і... запищали. Та це ж каченята! Одне, друге... Всі п'ятеро.
— От і приводнилися!— засміявсь тато.
А Тетянка заплескала в долоні.
Качка радісно кахкала, повертала голову то до одного, то до другого каченяти. Каченята кульбабками плавали довкола матері. А вона про щось погомоніла з ними й тихенько попливла до ближнього очерету. Каченята рівним шнурочком рушили за нею.

Намалювала Наталя ЖУРАКІВСЬКА

Намалював Юрій КАВУН

ПРО ВЕСНУ

Вірш Василя ДІДЕНКА

Вже знов зацвіла медуниця,
Фіалка синіє в гаю,
І радісно тінька синиця
Про весну у ріднім краю.

ДОЩИК

Вірш Дмитра КУРОВСЬКОГО

На вгороді маки
Шумлять.
У дворі ворота
Риплять.
За ворітьми хміль —
Аж гуде.
Понад хмелем дощик
Іде!
Івасьок під дощиком
Став —
Щоб скоріше чуб
Виростав.

ХЛОПЧИК І МАТІНКА

Вірш Василя МИСИКА
Малюнок Віри МОРОЗОВОЇ

Стоїть верба над заводдю,
Викреслює сережками
У річці кола здвоєні.
І хлопчик зачарований
Сидить собі у човнику,
Поплїскує веселечком
І на гачок виловлює
Сріблястого себелика,

Тугу, пручку краснопірку,
Карасика для матері.
І плутається ниткою
Дим запашний над хатою,
І матінка до берега
Спішить — несе у кошику
Їсти й пити,
Ще й хороше походити.

ПУЗИР, СОЛОМИНКА Й ЛИЧАК

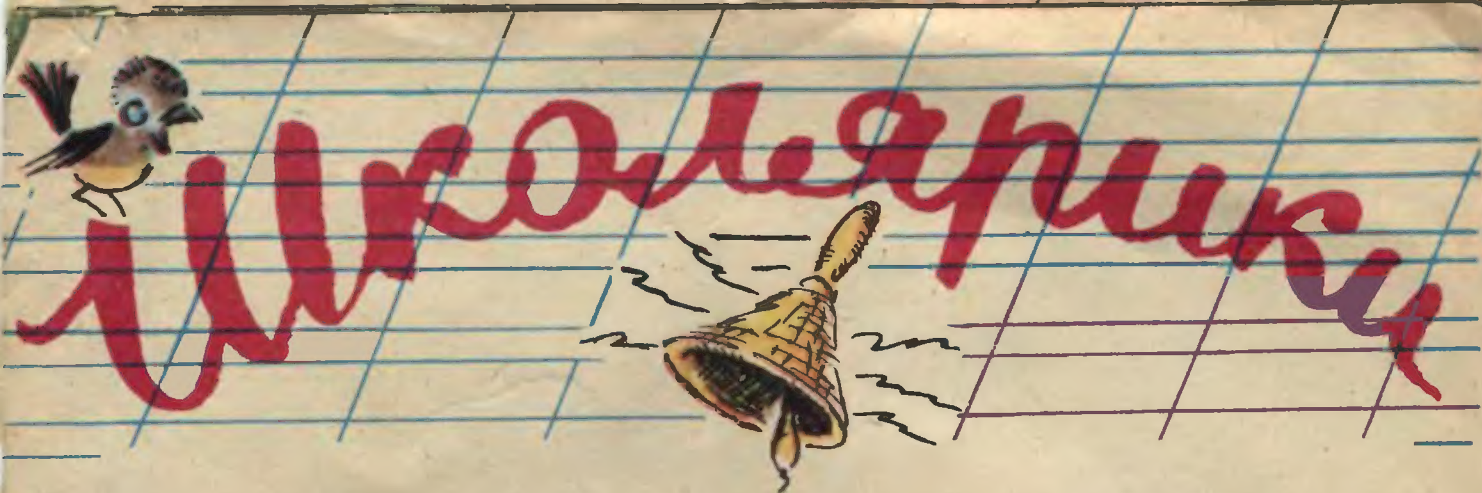
Російська народна казка

Були собі пузир, соломинка й личак. Якось зібралися вони в ліс по дрова. Дійшли до річки, а як перейти через неї, не знають. От личак і каже:

— Давай, пузирю, на тобі перепливемо.

— Е, ні,— каже пузир.— Нехай краще соломинка через річку ляже. От ми по ній і перейдемо.

Лягла соломинка. Ступив на неї личак, а вона хрусь і зламалася. Упав личак у воду. А пузир реготав, реготав та й луснув від того реготу.

Розповідь Ліни Чабанівської про учнів нульового класу Київської середньої школи № 87

Коли до школи лишався ще цілий рік, вихователька старшої групи дитсадка № 92 Надія Василівна несподівано сказала:

— Любі діти, ви вже й літери всі знаєте, і слова читаєте по складах, і задачки розв'язуєте. Але, щоб стати справжніми першокласниками, цього мало. Вам треба привчитися до шкільного життя. Отож віднині ви будете опановувати знання в школі.

Усі діти неабияк зраділи. Їм ще тільки по шість років, а вже — школярики! Щоправда, розлучатися з рідним садочком нелегко. Але вони часто будуть приходити в гості.

У школі всі почали називати малят «нульовичками», бо ж пішли вони не в перший клас, а в нульовий, тобто в підготовчий.

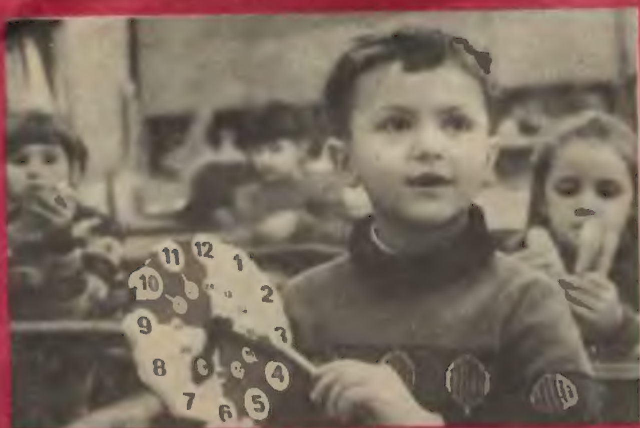
— Ой, та тут усе, як і в нашому дитсадку,— переступивши поріг, весело вигукнула Лідочка Гарват.

І справді, у їдальні дітей чекав смачний обід, а для перепочинку їм обладнали спеціальну кімнату. На полицях стояли різні іграшки та ігри. А з учительського столу привітно усміхався Буратіно.

— Тут парти справжні, шкільні,— сказав Віталик Хоменко.

— І уроки в нас будуть,— додала Даринка Рогова.

Пролунав дзвоник. До класу увійшла Людмила Костянтинівна Макарова. І «нульовички» дружним хором привіталися із своєю найпершою вчителькою.

МАЛЮНКИ МАРІЙКИ ШЕМЕТИЛО, ЛЯНИ ЛУКАШ ТА МАРІЙКИ ПОНОМАРЕНКО З КИЄВА.

Фото Бориса ТКАЧЕНКА

ДЗВІНОЧОК

Малюнки Тамари ЄЛИСТРАТЕНКО

ЗАГАДКИ

Написав Ігор СІЧОВИК

Хто весь час говорить так:
— Втік?
— Так!
— Втік?
— Так!

Сяє груша ця, як сонце,
Має вуса й шапочку.
Відгадайте, діти, що це?

ЩО ТРАПИЛОСЬ?

Домалюй стільки м'ячиків, щоб пірамідок порівняно з ними стало на три менше.

СКОРОМОВКА

Написав Богдан СТЕЛЬМАХ

Два бобри брунатно-бурі
Бабралися у баюрі.
— Правда, брате бобре, добре?
— Пречудово, брате бобре!

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р.
Київ.
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

МАЛЫШОК
№ 5 (317) 1986

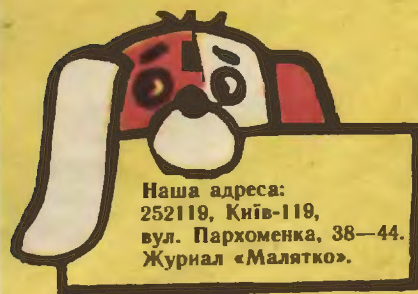
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ
для детей дошкольного возраста
(На украинском языке).
Издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Здано до набору 18.02.86.
Підписано до друку 25.03.86.
Формат видання 84×108¹/₁₆.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл.-вид. арк. 2,67.
Тираж 644800 пр. Зам. 6-43.

Поліграфкомбінат
ордена «Знак Пошани»
видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь».
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат
ордена «Знак Почета»
издательства ЦК ЛКСМУ «Молодь».
252119, Киев-119,
ул. Пархоменко, 38—44.

Макет Олени Богатирьової
Малюнок на обкладинці
Лідії Голембовської

Текст набрано із застосуванням
вітчизняного фотонабірного
комплексу «Каскад».

20 к.

Індекс 74304

ЧАРІВНІ ПАЛЬЧИКИ

Друзі! Мабуть, усі ви впізнали милу лялечку Катрусю, що була найпопулярнішою на московському фестивалі молоді. А тепер ось на конкурс «Чарівні пальчики» Катрусю надіслали Мариночка та Іванко Мельничуки з Вінниці. Бачите, як старанно вони попрацювали.
Жабку й папужку із шматочків тканини злагодили вихованці Київського дитсадка № 1.

А які гарні роботи з ниток! Довговухого кролика й задерикувате галченя зробила Людочка Коцур з міста Червонограда Львівської області. А макраме «Півник Голосисте Горлечко» виплела Оксаночка Світлична з міста Ізяслава, що на Хмельниччині.
Ну, хіба не чарівні у малят пальчики!

Фото Віталія ВАЛЬКА